Kätte tonud, waid minna piddin sedda maksma: ja minno Käest küsisid sa sedda mis Päwa-Ajal, ja mis Ose ärrawarrastadi.

§. 204. Nenda käis mo Käsi sinno jures! Päwa-Ajal tahtis Pallaw, ja Ose Külm mind ärrawõtta, ja nro Unni läks mo Silmist ärra. Ma ollen seda-wisi kakskümmend Aastad olnud so Majas; nelliteistkümmend Aastad ollen ma sind teninud so kahhe Tüttri pärrast, ja kuus Aastad omma Puddo-Lojuste pärrast, ja minno Palka olled sa kül kümmekord teistwisi seädnud. Kui ei olleks minno Issa Jummal mitte mo jures olnud, kül sa ollekssid nüüd mind tühjalt ärrasaatnud; agga Jummal on mo Hädda ja mo Kätte-Waewa nähnud, ja sind sepärrast eile nominud (§. 200.).

§. 205.

§. 205. Laban tahtis kül weel palio wasto räkida, agga ta näggi, et ta ei woind eddasi sada, sepärrast ütles ta Jakobbile: Tulle, teme ühte Seädust, minna ja sinna, ja se olgo Tunnistuseks minno ja sinno wahhel! Jakob seädis siis jälle üks suur Kiwwi püsti ülles Sambaks (§. 178.), ja ütles Labani Wendadele: Noppige Kiwwa kokko! ja nemmad kandsid Kiwwa ühtekokko, ja teggid ühhe Kiwwi-Kangru, ja söiwad seäl se Kiwwi-Kangro peäl öige Söbra Wisi.

§. 206 Ja Laban panni se Paiga Nimmi Mitspa, se on, üks Watamisse-ehk Wahtimise Park; sest ta ütles: Kül Jehowa wahhib minno ja sinno wahhel, kui meie teine teise jurest ärra olleme, kui sa mo Tüttrid waewad, ja kui sa Naesi wõtad minno Tüttrarde kõrwa!